

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 15.4.2025

Αριθμός απόφασης: **1077**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α4 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8 & Σάμου

Ταχ. Κώδικας : 104 40 - Αθήνα

Τηλέφωνο : 213 1312348

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4987/2022 Α' 20),

β. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις.»(ΦΕΚ Α' 58)

γ. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε)»,

δ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων,

ε. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) (ΦΕΚ Β' 6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β'/ 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 20.12.2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανή προσφυγή του ...με ΑΦΜ ..., κατοίκου ..., κατά α) της υπ' αριθ. .../13.11.2024 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος/ Πράξης Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2018, του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, β) της υπ' αριθ. .../13.11.2024 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2019, του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, και γ) της υπ' αριθ. .../13.11.2024 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος/ Πράξης Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2020, του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Το υπ' αριθ. .../20.3.2025 υπόμνημα του προσφεύγοντος.

7. Την έκθεση αιτιολογημένων απόψεων του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ.

8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 20.12.2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανούς προσφυγής του ..., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

α) Με την υπ' αριθ. .../13.11.2024 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος/ Πράξη Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2018, του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος, διαφορά φόρου εισοδήματος ύψους 134.308,50€, πλέον προστίμου άρθρου 58 του Κ.Φ.Δ., ποσού 67.154,25€ και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, ύψους 36.606,20€, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή, ύψους 238.068,95€. Η διαφορά φόρου προέκυψε καθώς από τον έλεγχο προσδιορίσθηκε το φορολογητέο εισόδημα του προσφεύγοντος στο ποσό των 413.427,53 € έναντι του δηλωθέντος 6.432,08 €.

β) Με την υπ' αριθ. .../13.11.2024 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος/ Πράξη Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2019, του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος, διαφορά φόρου εισοδήματος ύψους 7.651,97€, πλέον προστίμου άρθρου 58 του Κ.Φ.Δ., ποσού 3.825,99€ και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, ύψους 671,69€, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή, ύψους 12.149,65€. Η διαφορά φόρου προέκυψε καθώς από τον έλεγχο προσδιορίσθηκε το φορολογητέο εισόδημα του προσφεύγοντος στο ποσό των 28.963,96 € έναντι του δηλωθέντος 5.776,16 €.

γ) Με την υπ' αριθ. .../13.11.2024 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος/ Πράξη Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2020, του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος, διαφορά φόρου εισοδήματος ύψους 73.104,06€, πλέον προστίμου άρθρου 58 του Κ.Φ.Δ., ποσού 36.552,03€, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή, ύψους 109.656,09€. Η διαφορά φόρου προέκυψε καθώς από τον έλεγχο προσδιορίσθηκε το φορολογητέο εισόδημα του προσφεύγοντος στο ποσό των 223.994,51 € έναντι του δηλωθέντος 2.695,52 €.

Οι ανωτέρω προσβαλλόμενες πράξεις εδράζονται επί της από 13.11.2024 εκθέσεως ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του ΚΕΦΟΜΕΠ στην οποία αποτυπώνονται τα αποτελέσματα του - διενεργηθέντος βάσει των υπ' αριθ. .../3.10.2024 και .../3.10.2024 εντολών - ελέγχου. Αιτία έκδοσης των ανωτέρω εντολών αποτέλεσε το με αριθ. πρωτ. .../30.9.2024 έγγραφο της Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος με το οποίο διαβιβάστηκε στο ΚΕΦΟΜΕΠ η από 12.9.2024 Πορισματική Έκθεση στην οποία περιλαμβάνονται τα πορίσματα της προανακριτικής εξέτασης που διενεργήθηκε σε εκτέλεση της υπό ΑΒΜ: .../2024 του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το πόρισμα της ως άνω έκθεσης, αφού ελήφθησαν υπόψη τα τραπεζικά δεδομένα των λογαριασμών στους οποίους συμμετέχει ο προσφεύγων, τα οποία παρελήφθησαν από το ΣΜΤΛ, τα δεδομένα των φορολογικών του δηλώσεων, καθώς και τα στοιχεία που προσκόμισε ο ίδιος κατόπιν αιτήματος παροχής πληροφοριών προσδιόρισε προσαύξηση περιουσίας (άρθρου 21 παρ. 4 του Κ.Φ.Ε), ύψους 406.995,45€ για το φορολογικό έτος 2018, 23.187,80 € για το φορολογικό έτος 2019 και 221.613,13 € για το φορολογικό έτος 2020. Ο έλεγχος του ΚΕΦΟΜΕΠ κοινοποίησε στον προσφεύγοντα το υπ' αριθ. .../17.10.2024

Σημείωμα Διαπιστώσεων με συνημμένους τους προσωρινούς προσδιορισμούς φόρου επί των οποίων ο προσφεύγων ανταποκρίθηκε με την υποβολή του υπ' αριθ. πρωτ. .../7.11.2024 υπομνήματος, το οποίο έχει περιεχόμενο ίδιο με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή. Κατόπιν τούτων, το ΚΕΦΟΜΕΠ, αφού έλαβε υπόψη το ως άνω υπόμνημα κι εξέφρασε τις θέσεις του επί αυτού στις σελίδες 91- 92 της οικείας έκθεσης ελέγχου προχώρησε στην έκδοση των προσβαλλόμενων οριστικών πράξεων.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή, ζητά την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση, των προσβαλλόμενων πράξεων προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1. Ανυπαρξία – εσφαλμένος νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών που φέρονται να στοιχειοθετούν την συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 48 παρ. 3 του Ν. 2238/1994 (Κ.Φ.Ε.) - Μη νόμιμος τρόπος προσδιορισμού φερόμενης προσαύξεσης περιουσίας μου για τις κρινόμενες χρήσεις.
2. Τυχάνει αγρότης – παραγωγός, ασκώντας επί σειρά ετών για πάνω από τριάντα χρόνια την εν λόγω δραστηριότητα στην ευρύτερη περιοχή Λόγω της φύσης της δραστηριότητάς του και σύμφωνα με το ισχύον κατά τον χρόνο του ελέγχου φορολογικό καθεστώς, υπαγόταν στους αγρότες ειδικού καθεστώτος του άρθρου 41 του Ν. 2859/2000. Όσον αφορά την παράδοση – πώληση προϊόντων, ουδόλως είχε την υποχρέωση έκδοσης Αποδείξεων ή Τιμολογίων, παρά μόνο Δελτίων Αποστολής Αγροτικών Προϊόντων, όταν δε παρέδιδε – πωλούσε αγαθά σε επιτηδευματίες, αυτοί είχαν την υποχρέωση έκδοσης Τιμολογίου Αγοράς.
3. Η συντριπτική πλειοψηφία των καταθέσεων έχει διενεργηθεί από τον ίδιο και όχι από κάποιο τρίτο πρόσωπο, καθόσον τα σχετικά χρηματικά ποσά είτε αφορούν τα ακαθάριστα και δηλωθέντα στις φορολογικές του δηλώσεις έσοδα, είτε κυρίως είχαν προηγουμένως αναληφθεί από άλλο λογαριασμό ή και τον ίδιο λογαριασμό σε παρελθόντα χρόνο.
4. Από την ανάλυση κεφαλαίου του για το ελεγχόμενο χρονικό διάστημα και από τις σχετικές φορολογικές του δηλώσεις, προκύπτει σαφέστατα ότι είχε πράγματι την οικονομική – ταμειακή δυνατότητα να προβαίνει σε τέτοιου είδους καταθέσεις στους τραπεζικούς του λογαριασμούς, χωρίς αυτό απαραίτητα να σημαίνει ότι οι καταθέσεις αυτές είναι πρωτογενείς ή αδήλωτες ή προσαύξεση περιουσίας ή οποιοδήποτε άλλο χαρακτηρισμό θέλει να προσδώσει η φορολογική αρχή.
5. Για τα υπόλοιπα ποσά και τις επίδικες επιταγές (σας προσκομίζει όλα τα αντίγραφα των επίδικων επιταγών από τα πιστωτικά ιδρύματα) που ευφραίνονται στους τραπεζικούς του λογαριασμούς (πλην του υπ' αριθμ. ... στον οποίο τυχάνει συνδικαιούχος με τον αδερφό του ... του ... και αφορούν δικές του υποχρεώσεις οι επιταγές που εμφανίζονται) θα ήθελα να επισημάνει ότι πρόκειται για διευκόλυνση λόγω των capital controls που είχαν επιβληθεί στην Χώρα μας για το επίμαχο χρονικό διάστημα σε πρόσωπα με τα οποία τυχάνει να έχει οικογενειακές και φιλικές σχέσεις και τους οποίους, αν και μπορούσε, ουδέποτε κάλεσε το ΚΕΦΟΜΕΠ, προκειμένου να επιβεβαιώσει τους εν λόγω ισχυρισμούς.
6. Πλημμελής αιτιολογία – παράβαση των κανόνων περί του βάρους απόδειξης.

Ο προσφεύγων υπέβαλε στην Υπηρεσία μας ηλεκτρονικά, την 20.3.2025, υπόμνημα το οποίο έλαβε αριθμό πρωτοκόλλου .../20.3.2025 με το οποίο προβάλλει τους παρακάτω ισχυρισμούς:

1. Παράβαση νόμου – Μη λήψη υπόψη επανακατάθεσης χρηματικών ποσών. Προς απόδειξη αυτού προσκομίζει και επικαλείται σχετική κίνηση του τραπεζικού του λογαριασμού στην Τράπεζα ... με αριθμό ... για τον χρονικό διάστημα από 23.10.2017 έως 15.1.2019.

2. Παράβαση νόμου - Πλημμελής καταλογισμός πιστώσεων που αφορούν τον αδελφό του
....
3. Παράβαση νόμου - Αιτιολόγηση επιμέρους καταθέσεων – Μη συνδρομή των νομίμων και ουσιαστικών προϋποθέσεων για την έκδοση των προσβαλλόμενων Οριστικών Πράξεων.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 «Δικαιολόγηση προσαύξησης περιουσίας» του ΚΦΔ, ορίζεται ότι:

«Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παρ. 4 του άρθρου 21 του Κ.Φ.Ε., η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.»

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013 ορίζεται ότι:

«4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 29 του ν.4172/2013, ορίζεται ότι:

«4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%).».

Επειδή σύμφωνα με τις οδηγίες της Διοίκησης ως προς τον έλεγχο των τραπεζικών πιστώσεων για τους κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς, το ποσό της πίστωσης επιμερίζεται στους συνδικαιούχους καταρχήν ισομερώς και, εφόσον ο φορολογούμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία, φέρει το βάρος της απόδειξης με κάθε νόμιμο μέσο (ΠΟΛ1033/2013, 1228/2014).

Επειδή, όπως έχει κριθεί από το ΣΤΕ 884/2016 τμ. Β' επταμελές, επί προδικαστικών αιτημάτων:

«Α. Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 § 1 περ. α' του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρθρου 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, ... οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, ...

Β. ... το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣΤΕ 4049/2014, ΣΤΕ 2442/2013, ΣΤΕ 886/2005 κ.ά.) - Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της, διότι μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη - Συγκεκριμένα,

η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση ... Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων.

Γ. Κατά την αρκούντως σαφή και προβλέψιμη έννοια της διάταξης (του εδαφίου α') της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ (όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την προσθήκη σε αυτήν εδαφίου β με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010), ερμηνευόμενης σε συνδυασμό, αφενός, με τις διατάξεις του άρθρου 66 (παρ. 1) του ίδιου νόμου και ήδη των άρθρων 14 (παρ. 1), 15 (παρ. 3) και 27 (παρ. 1) του ν. 4174/2013 και, αφετέρου, με τον κανόνα περί δυνατότητας έμμεσης απόδειξης ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος και αντίστοιχης φορολογικής παράβασης, ποσό τραπεζικού λογαριασμού και αντίστοιχου εμβάσματος μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα του δικαιούχου του λογαριασμού και χορηγήσαντος την εντολή διενέργειας του εμβάσματος, εφόσον δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.»

Επειδή, επίσης σύμφωνα με την απόφαση του ΣΤΕ 1893/2018, ορίζονται τα εξής:

«4. Επειδή, με την υπ' αριθμ. 884/2016 απόφαση της επταμελούς σύνθεσης του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία απάντησε σε προδικαστικά ερωτήματα υποβληθέντα από το ΔΕΑ, κρίθηκαν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

(α) Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του. Κατ' ακολουθίαν, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 παρ. 1 περιπτ. α του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 2238/1994 -ΚΦΕ) και, ήδη, εκείνη του άρθρου 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας - ΚΦΔ), δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης. Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος. Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντιταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του, αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης

ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης παράβασης φοροδιαφυγής, η τέλεση της οποίας μπορεί να προκύπτει όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις, οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης. **Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων.** Ειδικότερα, τέτοια στοιχεία έμμεσης απόδειξης (ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος) μπορούν να θεωρηθούν ότι συντρέχουν σε περίπτωση στην οποία τραπεζικός λογαριασμός του φορολογούμενου, μέσω του οποίου πραγματοποιείται έμβασμα, περιλαμβάνει μεγάλο ποσό το οποίο δεν καλύπτεται από τα (νομίμως φορολογηθέντα ή απαλλαχθέντα του φόρου) εισοδήματα που αυτός έχει δηλώσει στη φορολογική αρχή ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη πηγή ή αιτία. Περαιτέρω, το προαναφερόμενο, εμμέσως αποδεικνυόμενο, εισόδημα, ως άγνωστης πηγής ή αιτίας, λογίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 48 παρ. 3 (εδ. α') του ΚΦΕ, η οποία είναι, κατά τούτο, αρκούντως σαφής και προβλέψιμη στην εφαρμογή της, για το μέσο επιμελή φορολογούμενο, ο οποίος δεν θα μπορούσε να έχει τη δικαιολογημένη πεποίθηση ότι τέτοιο εισόδημά του μένει αφορολόγητο. Επομένως, κατά την αρκούντως σαφή και προβλέψιμη έννοια της διάταξης (του εδαφίου α') της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ (όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την προσθήκη σε αυτήν εδαφίου β' με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010), ερμηνευόμενης σε συνδυασμό, αφενός, με τις διατάξεις του άρθρου 66 (παρ. 1) του ίδιου νόμου και ήδη των άρθρων 14 (παρ. 1), 15 (παρ. 3) και 27 (παρ. 1) του ν. 4174/2013 και, αφετέρου, με τον κανόνα περί δυνατότητας έμμεσης απόδειξης ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος και αντίστοιχης φορολογικής παράβασης, ποσό τραπεζικού λογαριασμού και αντίστοιχου εμβάσματος μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα του δικαιούχου του λογαριασμού και χορηγήσαντος την εντολή διενέργειας του εμβάσματος, εφόσον δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκάων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

(β) Η (προσθεθείσα με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010) διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994, ως προς το σκέλος της που αφορά σε προσαύξηση περιουσίας από τραπεζική κατάθεση σημαντικού χρηματικού ποσού «άγνωστης πηγής ή αιτίας» (ως «πηγή ή αιτία» της προσαύξησης της χρηματικής περιουσίας του φορολογούμενου νοείται ο γενεσιουργός λόγος της εισαγωγής/ένταξης των αντίστοιχων ποσών στην περιουσία του), αποδίδει κατ' ουσίαν κανόνα που μπορούσε ήδη να συναχθεί, κατά τρόπο αρκούντως σαφή και προβλέψιμο, από το ισχύον πριν από τη δημοσίευση του ν. 3888/2010 νομικό πλαίσιο, σχετικά με τη δυνατότητα έμμεσης απόδειξης της ύπαρξης μη δηλωθέντος, φορολογητέου εισοδήματος, λογιζόμενου, συνεπεία της άγνωστης προέλευσής του, ως εισοδήματος από ελευθέριο επάγγελμα. Συνεπώς, κατά το μέρος της αυτό, η παραπάνω διάταξη, σύμφωνα με την αληθή έννοιά της, εφαρμόζεται και σε υπόθεση όπου οι κινήσεις μεγάλων ποσών τραπεζικού λογαριασμού, που λαμβάνονται υπόψη από τη φορολογική αρχή για τη διαπίστωση διαφυγούσας φορολογητέας ύλης, πραγματοποιήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της (30.9.2010). Εξάλλου, η διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48

του ν. 2238/1994, με το προαναφερόμενο αντικείμενο και εννοιολογικό περιεχόμενο, δεν επιβάλλει φόρο (εισοδήματος), κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος. Επομένως, η προστεθείσα με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010 διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται, κατ' αρχήν (εφόσον, βέβαια, δεν έχει παρέλθει ο προβλεπόμενος στην κείμενη νομοθεσία χρόνος παραγραφής της εξουσίας του Δημοσίου για καταλογισμό του φόρου), και σε υπόθεση στην οποία η επίμαχη περιουσιακή προσαύξηση (κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό), άγνωστης πηγής ή αιτίας, που λογίζεται ως φορολογητέο εισόδημα από ελεύθεριο επάγγελμα, προκύπτει σε χρόνο προγενέστερο της 30.9.2010, η έννοια δε αυτή δεν δημιουργεί ζήτημα αντίθεσης της διάταξης προς την παράγραφο 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος ούτε, άλλωστε, προς τη θεμελιώδη αρχή της ασφάλειας δικαίου. [.....].».

Επειδή, στην απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. ΠΟΛ 1175/2017 «Διευκρινίσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας» μεταξύ άλλων ορίζεται:

«...Σε συνέχεια ερωτημάτων που αφορούν στη διενέργεια ελέγχων αναφορικά με προσαύξηση περιουσίας φορολογουμένων, ανεξαρτήτως του τρόπου ή της μεθόδου προσδιορισμού της φορολογητέας ύλης και κατόπιν πρόσφατης σχετικής νομολογίας του ΣτΕ, επισημαίνονται τα εξής:

1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του Ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του Ν.2238/1994 ή του Ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.

2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου. Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του. Σε περίπτωση που δεν προσκομίζονται στοιχεία για επένδυση ή κίνηση λογαριασμού ημεδαπής ή αλλοδαπής, λόγω αντικειμενικής αδυναμίας προσκόμισης των σχετικών δικαιολογητικών (για παράδειγμα, διότι έχει παρέλθει ο

χρόνος που η τράπεζα ή άλλο ίδρυμα έχει υποχρέωση διαφύλαξης των σχετικών αρχείων), γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί του ελεγχόμενου, εκτός αν η φορολογική αρχή αιτιολογημένα απορρίψει αυτούς στη βάση άλλων στοιχείων που διαθέτει.

Σε κάθε περίπτωση, εάν διαπιστωθεί ότι η απόκτηση της επένδυσης έλαβε χώρα σε χρόνο εκτός των φορολογικών ετών που περιλαμβάνονται στην εντολή ελέγχου, ή το εισερχόμενο έμβασμα αλλοδαπής προέρχεται από καταθέσεις/ πραγματικά εισοδήματα προγενέστερων ετών της ελεγχόμενης περιόδου, οι εν λόγω πιστώσεις θεωρούνται δικαιολογημένες για το ελεγχόμενο διάστημα και δεν θεμελιώνεται, εξ αυτού του λόγου, επέκταση του φορολογικού ελέγχου στα προγενέστερα αυτά έτη, εκτός εάν και στο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαίο για την διακρίβωση της υπαγωγής σε φόρο ή νόμιμης απαλλαγής από αυτόν των κεφαλαίων από τα οποία προέρχονται οι εν λόγω πιστώσεις, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί παραγραφής.

3. Η διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται, κατ' αρχήν (εφόσον, βέβαια, δεν έχει παρέλθει ο προβλεπόμενος στη νομοθεσία χρόνος παραγραφής) και σε υποθέσεις, στις οποίες η περιουσιακή προσαύξηση, άγνωστης πηγής ή αιτίας, προκύπτει σε χρόνο προγενέστερο της 30.9.2010 (ΣΤΕ 1225/2017, 884/2016, 1897/2016).

4. Το ποσό τραπεζικού λογαριασμού που τροφοδότησε έμβασμα και λογίζεται ως φορολογητέο εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013, φορολογείται ως εισόδημα της διαχειριστικής περιόδου κατά την οποία προκύπτει ότι εισήχθη το ποσό αυτό στην περιουσία του δικαιούχου του λογαριασμού, η δε μεταφορά με έμβασμα χρηματικού ποσού από τραπεζικό λογαριασμό δικαιούχου σε άλλο τραπεζικό λογαριασμό του (στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή) δεν αποτελεί προσαύξηση της περιουσίας του. Συνεπώς, κρίσιμος δεν είναι, τουλάχιστον κατ' αρχήν ο χρόνος διενέργειας του εμβάσματος, αλλά είτε ο χρόνος της κατάθεσης του επίμαχου ποσού (ή σε περίπτωση τμηματικής κατάθεσης του, ο χρόνος που κατατέθηκε καθένα από τα τμήματα του) στον τραπεζικό λογαριασμό του δικαιούχου, μέσω του οποίου έγινε το έμβασμα, είτε ο προγενέστερος αυτού χρόνος κατά τον οποίο προκύπτει ότι επήλθε η αντίστοιχη προσαύξηση της περιουσίας του (ΣΤΕ 1225/2017, 884/2016, 435/2017). Ο προσδιορισμός του ως άνω κρίσιμου χρόνου πρέπει να γίνεται από την ελεγκτική αρχή με βάση πρόσφορα και επαρκή στοιχεία τα οποία συλλέγονται κατόπιν της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαιών, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου στα οποία συμπεριλαμβάνονται ιδίως η κλήση του φορολογούμενου για παροχή εξηγήσεων και η αναζήτηση πληροφοριών και στοιχείων από τα εμπλεκόμενα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Αν η εντός ευλόγου χρόνου συλλογή στοιχείων σχετικά με τη διαπίστωση του χρόνου προσαύξησης της περιουσίας καθίσταται αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής, γεγονός που πρέπει να βεβαιώνεται από τη φορολογική αρχή με ειδική αιτιολογία, αυτή μπορεί να διαπιστώσει τον κρίσιμο, κατά τα προεκτεθέντα, χρόνο με βάση όσα στοιχεία κατάφερε να συγκεντρώσει ο έλεγχος και, στην εξαιρετική περίπτωση παντελούς έλλειψης τέτοιων στοιχείων, να θεωρήσει κατά τεκμήριο ως κρίσιμο χρόνο εκείνον του εμβάσματος (ΣΤΕ 884/2016).

5. Ειδικότερα, σχετικά με τον έλεγχο υποθέσεων για προσαύξηση περιουσίας παρέχονται οι ακόλουθες διευκρινίσεις προκειμένου να υπάρχει ομοιόμορφη αντιμετώπιση των υποθέσεων:

5.1. Ως προς τον χρόνο μεταξύ ανάληψης και επανακατάθεσης ισχύουν τα αναγραφόμενα στο ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφό μας

...

5.4. Ο χαρακτηρισμός μιας πίστωσης σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει ο ελεγχόμενος ως προερχόμενης ή σχετιζόμενης με ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα εξετάζεται ως

πραγματικό γεγονός. Εφόσον αποδειχθεί ότι προέρχεται από ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα, δηλαδή προσδιορίζεται το είδος της παρασχεθείσας υπηρεσίας και ο λήπτης αυτής ή το πωληθέν αγαθό και ο αγοραστής αυτού, τότε φορολογείται, κατά περίπτωση, με τις οικείες διατάξεις του Ν. 2238/1994 (άρθρα 28 , 40 , 48 κ.λπ.) ή την παρ.1 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013 και υπόκειται σε τυχόν λοιπές φορολογίες (π.χ. ΦΠΑ), εάν δεν έχει ήδη φορολογηθεί.

Στην περίπτωση που ο ελεγχόμενος συμμετέχει σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο (ΟΕ, ΕΕ, ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ), κοινωνία ή κοινοπραξία, και το ποσό που πιστώνεται σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει το φυσικό πρόσωπο είναι ποσό που αποδεικνύεται ότι αφορά συναλλαγές ή εισόδημα ή περιουσία του νομικού προσώπου ή κοινωνίας ή κοινοπραξίας, δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας, καθώς είναι γνωστής προέλευσης. Στην περίπτωση αυτή το ποσό δύναται να συνιστά δάνειο (αν τούτο προκύπτει από τις σχετικές εγγραφές στα βιβλία ή από άλλα στοιχεία), ή ταμειακή διευκόλυνση, ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά της κάθε περίπτωσης, κατά την κρίση του ελέγχου.

Επισημαίνεται ότι αν αυτό το ποσό επεστράφη στο νομικό πρόσωπο (ή κοινωνία ή κοινοπραξία) πριν από την διενέργεια του ελέγχου, τότε αποτελεί δάνειο ή ταμειακή διευκόλυνση (ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά) για το φυσικό πρόσωπο και η τυχόν απόδοση (υπεραξία) αποτελεί εισόδημα του φυσικού προσώπου εφόσον στο νομικό πρόσωπο επεστράφη μόνο το κεφάλαιο...».

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν με την ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015, ορίζεται ότι:

«Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.

Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

...

7. Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου, φόρος γονικής παροχής, φόρος δωρεάς κ.λπ.).

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν

συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα.

Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο...».

Επειδή στο άρθρο 77 του ΚΦΔ ορίζεται: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»

Επειδή, εν προκειμένω, στον προσφεύγοντα διενεργήθηκε έλεγχος φορολογίας εισοδήματος ετών 2018, 2019 και 2020, βάσει των υπ' αριθ. .../3.10.2024 και .../3.10.2024 εντολών ελέγχου του Προϊστάμενου του ΚΕΦΟΜΕΠ. Αιτία έκδοσης των ανωτέρω εντολών αποτέλεσε το με αριθ. πρωτ. .../30.9.2024 έγγραφο της Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος με το οποίο διαβιβάστηκε στο ΚΕΦΟΜΕΠ η από 12.9.2024 Πορισματική Έκθεση στην οποία περιλαμβάνονται τα πορίσματα της προανακριτικής εξέτασης που διενεργήθηκε σε εκτέλεση της υπό ΑΒΜ: .../2024 του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος.

Επειδή, όπως προκύπτει από την από 12.9.2024 Πορισματική Έκθεση της Δ.Ε.Ο.Ε. ο έλεγχος αρχικά κατέληξε συνολικά σε 257 πιστώσεις για τα τρία ελεγχόμενα έτη για τις οποίες έκρινε ότι δεν προκύπτει σαφώς εάν έχουν φορολογηθεί ή απαλλαγεί από τον φόρο με ειδική διάταξη και κάλεσε τον προσφεύγοντα να τις αιτιολογήσει με το υπ' αριθ. ΕΜΠ. .../19.1.2024 αίτημα παροχής πληροφοριών προσκομίζοντας στοιχεία προς απόδειξη αυτού.

Επειδή ο προσφεύγων ανταποκρίθηκε στο ανωτέρω αίτημα με το υπ' αριθ. .../5.4.2024 υπόμνημα με το οποίο ισχυρίστηκε ότι τα επίμαχα ποσά είναι είτε προϊόν της εργασίας του ως αγρότη είτε κέρδη από τυχερά παίγνια. Επίσης προέβαλε τους ίδιους ισχυρισμούς περί

επανακαταθέσεων και διευκολύνσεων σε φιλικά πρόσωπα που προβάλλει και με την παρούσα, ενώ για τον λογαριασμό υπ' αριθ. ... ισχυρίστηκε ότι ανήκει στον αδερφό του

Επειδή η Δ.Ε.Ο.Ε. έλαβε υπόψη τα ανωτέρω και προχώρησε σε αιτιολόγηση μέρους των πιστώσεων -κυρίως σε αυτές που αφορούσαν σε κέρδη από δελτία ΟΠΑΠ για τις οποίες προσκομίσθηκαν τα σχετικά δικαιολογητικά- ενώ απέρριψε τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος κατά τα λοιπά, καθώς αυτοί δεν αποδείχθηκαν με την προσκόμιση κατάλληλων στοιχείων, εκφράζοντας τη θέση της στις σελίδες 24 έως 32 και 50 της οικείας Πορισματικής Έκθεσης. Συγκεκριμένα, ως προς τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος ο έλεγχος αντιτείνει ότι α) παρουσίαζε χαμηλά εισοδήματα από την αγροτική του δραστηριότητα καθ' όλα τα έτη από την έναρξη δραστηριότητας μέχρι την περίοδο ελέγχου, β) δεν δύναται να συσχετιστούν τα ποσά για τα οποία ο προσφεύγων επικαλείται επανακατάθεση, γ) σχετικά με τη διευκόλυνση που ισχυρίζεται ότι παρείχε ο προσφεύγων σε φιλικά του πρόσωπα λόγω των capital controls δεν αναφέρεται ο τρόπος εξυπηρέτησης, ενώ τα δηλωθέντα εισοδήματα δεν επαρκούν για εξυπηρετήσεις τέτοιας τάξεως, δ) τα capital controls ίσχυσαν από 28.6.2015 κι αποκλιμακώθηκαν σταδιακά μέχρι που άρθηκαν οριστικά την 1.9.2019, ε) από τα προσκομισθέντα πληρεξούσια από την οικογένεια μόνο το υπ' αριθ. .../4.7.2019 αφορά το διάστημα του ελέγχου, ενώ δεν προσκομίσθηκαν επιπλέον στοιχεία πέρα από το πληρεξούσιο και φωτοαντίγραφα επιταγών από τα οποία να προκύπτει η πηγή, η προέλευση και η αιτιολογία των συναλλαγών, στ) δεν προέκυψε από τα προσκομισθέντα ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι δεν είναι πραγματικός δικαιούχος στους τραπεζικούς λογαριασμούς στους οποίους βρίσκονται οι επίμαχες καταθέσεις.

Επειδή ο έλεγχος του ΚΕΦΟΜΕΠ στον οποίο περιήλθε η ανωτέρω Πορισματική Έκθεση της Δ.Ε.Ο.Ε. κοινοποίησε στον προσφεύγοντα το υπ' αριθ. .../17.10.2024 Σημείωμα Διαπιστώσεων με συνημμένους τους προσωρινούς προσδιορισμούς φόρου επί των οποίων ο προσφεύγων ανταποκρίθηκε με την υποβολή του υπ' αριθ. πρωτ. .../7.11.2024 υπομνήματος, το οποίο έχει περιεχόμενο ίδιο με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή. Κατόπιν τούτων, το ΚΕΦΟΜΕΠ, αφού έλαβε υπόψη το ως άνω υπόμνημα (σελίδες 91- 92 της οικείας έκθεσης ελέγχου) δεν διαφοροποιήθηκε σε σχέση με τη Δ.Ε.Ο.Ε. καθώς δεν προσκομίσθηκαν επιπλέον στοιχεία προς επίρρωση των προβαλλόμενων ισχυρισμών.

Επειδή συνεπώς και οι δύο ανωτέρω εκθέσεις ελέγχου περιλαμβάνουν εκτός από τα πραγματικά περιστατικά και τη νομική βάση επί της οποίας εδράζονται οι διαπιστώσεις του ελέγχου. Συνεπώς, είναι δυνατή η αντίκρουση και η εξέταση της υπό κρίση υπόθεσης και ο ισχυρισμός περί εσφαλμένου νομικού χαρακτηρισμού των πραγματικών περιστατικών που φέρονται να στοιχειοθετούν την συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 21 παρ. 4 του Κ.Φ.Ε. δεν μπορεί να γίνει δεκτός ως αβάσιμος.

Επειδή με την παρούσα ενδικοφανή ο προσφεύγων επαναλαμβάνει τους ισχυρισμούς που προέβαλε και στον έλεγχο χωρίς να προσκομίζει επιπλέον στοιχεία.

Επειδή, ως προς το ζήτημα της ανάλωσης κεφαλαίου -για την οποία δεν προσκομίζεται πίνακας υπολογισμού αλλά ούτε και αναφέρεται συγκεκριμένο ποσό παρά μόνο αόριστα προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι όλες οι πιστώσεις αιτιολογούνται από τα δηλωθέντα εισοδήματα- δεν προκύπτει για τον προσφεύγοντα η δυνατότητα διακράτησης ρευστών διαθεσίμων εκτός τραπεζικού

συστήματος, καθώς ο προσφεύγων δηλώνει για όλα τα έτη από το 2001 μέχρι και τα ελεγχόμενα χαμηλά ποσά εισοδημάτων περίπου 5.000,00 €- 10.000,00 € ενώ έχει δαπάνες περίπου αντίστοιχου ύψους, έτσι ώστε για πολλά φορολογικά έτη αναγκάζεται να δηλώσει ανάλωση κεφαλαίου για να μην φορολογηθεί με τεκμήρια, ενώ στις παραπάνω αναφερόμενες δαπάνες δεν συμπεριλαμβάνονται οι πραγματικές δαπάνες συντήρησης της κατοικίας επιφανείας 110 τ.μ. στην οποία διαμένει, των δύο οχημάτων κυβισμού 1596 και 1149 και οι δαπάνες διαβίωσης της πενταμελούς οικογένειάς του. Συνεπώς, ο σχετικός ισχυρισμός απορρίπτεται ως αόριστος και αναπόδεικτος.

Επειδή, με το από 20/03/2025 υπόμνημά του, ο προσφεύγων επικαλείται ότι μέρος των ελεγχόμενων πιστώσεων στον με αριθμ. -.... τραπεζικό λογαριασμό που τηρεί μαζί με τη σύζυγό του στην Τράπεζα ...δεν είναι πρωτογενείς καταθέσεις αλλά αφορούν επανακατάθεση χρημάτων κατόπιν προηγούμενης ανάληψης. Συγκεκριμένα, επικαλείται επτά (7) αναλήψεις συνολικού ποσού 15.700€ που πραγματοποίησε το χρονικό διάστημα από 6/11/2017 έως 31/12/2017 και σαράντα εννέα (49) αναλήψεις συνολικού ποσού 199.645,00€ που πραγματοποίησε το χρονικό διάστημα από 01/01/2018 έως 14/01/2019 από τον ως άνω ελεγχόμενο τραπεζικό λογαριασμό και προς επίρρωση του ισχυρισμού του προσκομίζει απόσπασμα της κίνησης του τραπεζικού λογαριασμού από 28/12/2017 έως 21/01/2019.

Επειδή, ωστόσο, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου και από την επισκόπηση της κίνησης του εν λόγω λογαριασμού, αφενός ο προσφεύγων επικαλείται σε πολλές περιπτώσεις αναλήψεις μικρών ποσών (400€, 500€ και 600€) που σύμφωνα με την κοινή πείρα και πρακτική κρίνεται ότι έχουν δαπανηθεί σε προσωπικές δαπάνες του ιδίου και της πενταμελούς οικογένειάς του και αφετέρου οι ελεγχόμενες πιστώσεις σε πολλές περιπτώσεις προηγούνται χρονικά των αναλήψεων. Επιπλέον, ο προσφεύγων τα δυο αυτά ελεγχόμενα φορολογικά έτη (2018 και 2019) δηλώνει συνολικά έσοδα ύψους 14.282,62€ (7.556,55€ το έτος 2018 και 6.726,07€ το έτος 2019) ενώ το υπόλοιπο του ως άνω λογαριασμού την 01/01/2018 ανερχόταν μόλις σε 103,19€. Συνεπώς, ο ισχυρισμός του απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, επιπλέον, με το από 20/03/2025 υπόμνημά του, ο προσφεύγων επικαλείται ότι όλες οι συναλλαγές που εμφανίζονται στον με αριθμ. -... λογαριασμό τηςBANK αφορούν αποκλειστικά και μόνο τον έτερο συνδικαιούχο του λογαριασμού, τον αδελφό του Ωστόσο, καθώς προς επίρρωση του ισχυρισμού του δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο ούτε στον έλεγχο ούτε με την ενδικοφανή προσφυγή του αλλά ούτε από την αιτιολογία των πιστώσεων προκύπτουν στοιχεία για τον πραγματικό δικαιούχο του λογαριασμού ορθά ο έλεγχος επιμέρισε ισομερώς τα σχετικά ποσά των πιστώσεων που εμφανίζονται στον εν λόγω λογαριασμό στους δύο δικαιούχους.

Επειδή, περαιτέρω, για το φορολογικό έτος 2020, ο προσφεύγων για πλήθος πιστώσεων επικαλείται ότι αφορούν στις συναλλαγές του με την οικογένεια ... (σχετ.πίνακας σελ 11-14 του υπομνήματος) και προς επίρρωση του ισχυρισμού του προσκομίζει σχετικά πληρεξούσια της συμβολαιογράφου ... και ... - Ωστόσο από τα εν λόγω συμβολαιογραφικά έγγραφα προκύπτει ότι ο ... διορίζει ως ειδικό πληρεξούσιο, αντιπρόσωπο και αντίκλητο τον προσφεύγοντα για να εισπράττει και να καταθέτει χρήματα και επιταγές, ανεξαρτήτου ύψους και συχνότητας, στον τραπεζικό λογαριασμό που τηρεί ο ίδιος ο ... στην Τράπεζα Συνεπώς δεν προκύπτουν στοιχεία που να σχετίζουν τις υπό κρίση πιστώσεις σε τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος με τα εν λόγω συμβολαιογραφικά έγγραφα ενώ ο προσφεύγων δεν

προσκομίζει άλλα στοιχεία από τα οποία να προκύπτουν το είδος των συναλλαγών που είχε με την ως άνω οικογένεια και εάν αυτές οι συναλλαγές έχουν δηλωθεί και φορολογηθεί.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 13.11.2024 οικεία έκθεση ελέγχου του ΚΕΦΟΜΕΠ, επί της οποίας εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, ενώ ο προσφεύγων που φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας τους δεν προσκομίζει κανένα νεότερο στοιχείο προς τεκμηρίωση των ισχυρισμών του και ως εκ τούτου η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Αποφασίζουμε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 20.12.2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανούς προσφυγής του ...με ΑΦΜ ..., και την επικύρωση α) της υπ' αριθ. .../13.11.2024 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος/ Πράξης Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2018, του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, β) της υπ' αριθ. .../13.11.2024 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2019, του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, και γ) της υπ' αριθ. .../13.11.2024 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος/ Πράξης Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2020, του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Φορολογικό έτος 2018	
Χρεωστικό ποσό	134.308,50
Πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ.	67.154,25
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	36.606,20
Σύνολο	238.068,95

(Ως η υπ' αριθ. .../13.11.2024 Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος)

Φορολογικό έτος 2019	
Χρεωστικό ποσό	7.651,97
Πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ.	3.825,99
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	671,69
Σύνολο	12.149,65

(Ως η υπ' αριθ. .../13.11.2024 Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος)

Φορολογικό έτος 2020	
Χρεωστικό ποσό	73.104,06
Πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ.	36.552,03
Σύνολο	109.656,09

(Ως η υπ' αριθ. .../13.11.2024 Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος)

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στους υπόχρεους.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών
Η Προϊστάμενη της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**α/α
Χ. ΠΑΣΧΑΛΗΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.